

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 197

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 martie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 582 din 31 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
84. — Ordin al directorului general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat privind eliminarea termenului de valabilitate a certificatelor de conformitate emise de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat pentru echipamente protejate TEMPEST care corespund, din punctul de vedere al vulnerabilităților TEMPEST, zonei 2 de protecție.....	5
180. — Ordin al directorului Directoratului Național de Securitate Cibernetică pentru aprobarea Metodologiei privind nivelurile de alertă cibernetică și modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică	6–8
224. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Reșița, Direcția Silvică Caraș-Severin	9
648. — Ordin al președintelui Autorității Vamale Române pentru aprobarea Normelor tehnice privind prezentarea mărfurilor în vamă în locuri aprobate de autoritatea vamală, altele decât biroul vamal, în cazul exportului, reexportului și ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 582

din 31 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Emanuel Kadar în Dosarul nr. 72/83/2020/a1 al Tribunalului Satu-Mare — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 465D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul acesteia urmărește completarea textului de lege criticat. Arată că autopsia se face de anumite persoane specializate și constatările acestora se vor regăsi într-un raport ce devine raportul de expertiză, mijloc de probă în dosarul penal. Dispozițiile criticate sunt clare și previzibile, acestea trebuind a fi coroborate cu dispozițiile art. 172 alin. (8) și ale art. 173 alin. (4) din Codul de procedură penală, numai în acest mod instanțele judecătorești putând ajunge la aflarea adevărului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea finală de cameră preliminară din 13 martie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 72/83/2020/a1, **Tribunalul Satu-Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Emanuel Kadar în etapa procesuală a camerei preliminare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că încunoștințarea doar a membrilor familiei victimei despre data autopsiei și posibilitatea acordată doar acestora de a-și desemna un expert independent parte prezintă valențe clare de imparțialitate și inechitate în raport cu persoana suspectului/inculpatului. Se aduce atingere dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât se permite doar familiei victimei sau părților civile exercitarea acestui drept, în pofida drepturilor suspectului sau inculpatului. Neacordarea aceluiași drepturi suspectului/inculpatului contravine prevederilor referitoare la egalitatea în fața legii, la principiul legalității și la dreptul la un proces echitabil cuprinse în Legea fundamentală și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dreptul la un proces

echitabil trebuie să se regăsească pe toată durata derulării procesului penal, inclusiv în cursul urmăririi penale, ca o sumă de garanții procedurale acordate persoanelor implicate, indiferent de calitatea avută (inculpat, persoană vătămată, parte civilă, parte responsabilă civilmente). Principiul egalității armelor trebuie să asigure un just echilibru între părți, între mijloacele de care dispune apărarea și cele de care dispune acuzarea. Or, câtă vreme autopsia medico-legală se dispune în fază de urmărire penală de către procuror, iar singurele persoane care pot propune un expert independent sunt părțile civile în raport cu ceilalți participanți la procesul penal se aduce atingere principiilor fundamentale anterior invocate.

6. **Tribunalul Satu-Mare — Secția penală**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia pe fondul excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autorul acesteia solicită, în realitate, completarea reglementării art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală cu posibilitatea informării de către organul de urmărire penală nu doar a membrilor de familie, ci și a suspectului/inculpatului cu privire la posibilitatea desemnării unui expert-parte.

9. În subsidiar, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Potrivit prevederilor art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza este procedeu probatoriu prin care este folosită în procesul penal opinia unui expert pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte sau împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului. Totodată, autopsia medico-legală reprezintă procedeu probatoriu dispus de către organul judiciar și efectuat de către medicul legist prin examinarea completă, externă și internă, a cadavrului uman. În urma examinării, este întocmit un raport de expertiză care cuprinde constatările și concluziile expertului și care va conține obligatoriu elementele prevăzute de art. 185 alin. (8) din Codul de procedură penală. Acest raport, denumit uneori și raport necropsic, va constitui mijlocul de probă în cadrul procesului penal, răspunzând, la fel ca orice altă expertiză, numai la obiectivele stabilite de organul judiciar cu privire la situația de fapt. Dispozițiile noului Cod de procedură penală stabilesc, într-o primă etapă, în cuprinsul art. 172—181, condițiile generale în care poate fi dispusă efectuarea unei expertize, procedura de efectuare a acesteia, cuprinsul raportului de expertiză, modul de numire a expertului, drepturile și obligațiile acestuia, precum și cazurile de incompatibilitate, iar, într-o a doua etapă, prin dispozițiile art. 182—191, sunt reglementate în mod particular cele zece tipuri de expertiză, cu anumite specificități din perspectiva legii procesual penale și a legii penale. Așadar, la începutul capitolului privind expertiza se stabilește cadrul general în materie de expertiză, urmând ca aceste dispoziții să fie completate ulterior cu cele speciale, care

particularizează fiecare expertiză în parte. În cazul desemnării unui expert-parte în situația dispunerii efectuării unei autopsii medico-legale, conform prevederilor art. 173 alin. (4) din Codul de procedură penală, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea. În cazul în care expertiza este dispusă de instanță, procurorul poate solicita ca un expert recomandat de acesta să participe la efectuarea expertizei. O dispoziție similară se regăsește și în cuprinsul art. 172 alin. (8) din Codul de procedură penală, în care se menționează că la efectuarea expertizei pot participa experți independenți autorizați, numiți la solicitarea părților sau a subiecților procesuali principali.

10. Astfel, menționarea în cuprinsul normei criticate a dreptului membrilor de familie de a fi încunoștințați de către organul de urmărire penală cu privire la data autopsiei și a dreptului de a desemna un expert independent autorizat care să asiste la efectuarea autopsiei nu echivalează cu o excludere de către legiuitor a aplicării prevederilor art. 172 alin. (8) și ale art. 173 alin. (4) din Codul de procedură penală, în ipoteza efectuării autopsiei medico-legale. Așadar, în lipsa reglementării dreptului suspectului sau inculpatului de a putea desemna un expert-parte în cuprinsul art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală, prevederile acestui articol se vor completa cu cele ale art. 172 alin. (8) și ale art. 173 alin. (4) din același act normativ, care prevăd, în mod expres, acest drept.

11. Așa fiind, instituirea în cuprinsul art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală a dreptului membrilor de familie ai victimei de a fi informați cu privire la data autopsiei și a dreptului de a desemna un expert independent autorizat care să asiste la efectuarea autopsiei nu are rolul de a înlătura de la aplicare dreptul general conferit tuturor părților ori subiecților procesuali de a solicita desemnarea unor experți-parte, în baza prevederilor art. 172 alin. (8) și ale art. 173 alin. (4) din Codul de procedură penală.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Organul de urmărire penală trebuie să încunoștințeze un membru de familie despre data autopsiei și despre dreptul de a desemna un expert independent autorizat care să asiste la efectuarea autopsiei.*”

15. Autorul excepției susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la claritatea și previzibilitatea legii, art. 11 alin. (1) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la accesul liber la justiție și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică, în esență, faptul că inculpatul nu are dreptul de a solicita ca la efectuarea autopsiei

medico-legale să participe un expert independent din partea sa. Plecând de la aceste premise, Curtea observă că, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 17 martie 2017, paragrafele 18 și 19, a reținut că efectuarea unei expertize se dispune când pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea unor fapte ori împrejurări ce prezintă importanță pentru aflarea adevărului în cauză este necesară și opinia unui expert [art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală], având în vedere că procesul penal este cea activitate reglementată de lege și desfășurată de organele judiciare, de părți și de celelalte persoane care participă într-o cauză penală la înlăturarea de către instanțele judecătorești a justiției, în scopul constatării la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni și al pedepsirii făptuitorilor potrivit vinovăției lor. Expertiza reprezintă un mijloc de probă reglementat de Codul de procedură penală, fiind realizată de experți calificați drept subiecți procesuali care participă la înlăturarea de către instanțele judecătorești a justiției în cauzele penale. În aceste condiții, Curtea a constatat că legiuitorul are competența exclusivă de a stabili sfera persoanelor care participă la înlăturarea justiției prin efectuarea de expertize, precum și condițiile de dobândire a calității de expert, condiții care trebuie să asigure întocmirea rapoartelor de expertiză în mod imparțial și la un standard profesional ridicat.

17. Totodată, prin Decizia nr. 171 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 12 mai 2016, paragrafele 19—21, Curtea a constatat că soluțiile legislative prevăzute la art. 172 alin. (5) și art. 173 alin. (3) din Codul de procedură penală, potrivit cărora examinările medico-legale se efectuează în mod exclusiv în cadrul instituțiilor medico-legale, iar desemnarea unuia sau mai multor experți, în aceste cazuri, se face doar de către aceste instituții, sunt justificate de caracterul strict specializat al expertizelor medico-legale și al activităților tehnice pe care realizarea acestora le presupune.

18. Curtea Constituțională a reținut că activitatea medico-legală constă în efectuarea de expertize, examinări, constatări, examene de laborator și alte lucrări medico-legale asupra persoanelor în viață, cadavrelor, produselor biologice și corpurilor delictive, în vederea stabilirii adevărului în cauzele privind infracțiunile contra vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor ori în alte situații prevăzute de lege, precum și în efectuarea de expertize medico-legale psihiatrice și de cercetare a filiației. De altfel, tocmai acest caracter strict specializat a determinat reglementarea acestei activități printr-un act normativ distinct, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 2000.

19. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 172 alin. (5) și ale art. 173 alin. (3) din Codul de procedură penală constituie norme speciale în domeniul expertizelor, ce reglementează, în mod distinct, cu privire la expertizele medico-legale. Acestea se completează cu prevederile generale în materia expertizelor, cuprinse la art. 172—191 din Codul de procedură penală, în privința aspectelor pe care dispozițiile Codului de procedură penală și legislația specială în domeniul activității de expertiză medico-legală nu le reglementează în mod expres. Astfel, dispozițiile art. 173 alin. (3) din Codul de procedură penală, referitoare la numirea de către instituția medico-legală a expertului sau a experților și în cazul expertizelor medico-legale, nu exclud aplicarea în cazul acestor expertize a prevederilor art. 173 alin. (4) din Codul de procedură penală, potrivit cărora părțile și subiecții procesuali principali, procurorul și instanța de judecată au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe un expert recomandat de acestea.

20. În același context, Curtea, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, precitată, paragraful 14, a reținut că organul de urmărire penală sau instanța de judecată, când dispune efectuarea unei expertize, fixează un termen la care sunt chemate părțile, subiecții procesuali principali, precum și expertul, dacă acesta a fost desemnat, pentru a le aduce la cunoștință obiectul expertizei și întrebările la care expertul trebuie să răspundă, întrebări cu privire la care au dreptul să facă observații și să ceară modificarea sau completarea lor [art. 177 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală]. Totodată, expertul este înștiințat cu privire la faptul că are obligația de a analiza obiectul expertizei, de a indica exact orice observație sau constatare și de a expune o opinie imparțială cu privire la faptele sau împrejurările evaluate, în conformitate cu regulile științei și ale expertizei profesionale [art. 177 alin. (3) din Codul de procedură penală]. De asemenea, părțile și subiecții procesuali principali au dreptul să solicite ca la efectuarea expertizei să participe experți independenți autorizați [art. 172 alin. (8) din Codul de procedură penală]. În situația în care expertiza a fost efectuată în lipsa părților ori a subiecților procesuali principali, aceștia sau avocatul lor sunt încunoștințați cu privire la întocmirea raportului de expertiză și cu privire la dreptul la studierea raportului [art. 178 alin. (5) din Codul de procedură penală]. De asemenea, raportul de expertiză va cuprinde, pe lângă mențiunile formale, prevăzute de dispozițiile art. 178 alin. (4) din Codul de procedură penală, și descrierea în amănunt a operațiilor de efectuare a expertizei, obiecțiile sau explicațiile părților, analiza acestor obiecții sau explicații, metodele, programele și echipamentele utilizate, iar, în final, concluziile care trebuie să fie clare și neechivoce. Totodată, în cursul urmăririi penale sau al judecării, expertul poate fi audiat de organul de urmărire penală sau de instanță, la cererea procurorului, a părților, a subiecților procesuali principali sau din oficiu, dacă organul judiciar apreciază că audierea este necesară pentru lămurirea constatărilor sau concluziilor expertului [art. 179 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Când organul de urmărire penală sau instanța constată, la cerere sau din oficiu, că expertiza nu este completă, iar această deficiență nu poate fi suplinită prin audierea expertului, dispune efectuarea unui supliment de expertiză de către același expert, iar, când nu este posibilă desemnarea aceluiași expert, se dispune efectuarea unei alte expertize de către un alt expert [art. 180 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Organul de urmărire penală sau instanța dispune efectuarea unei noi expertize atunci când concluziile raportului de expertiză sunt neclare sau contradictorii ori între conținutul și concluziile raportului de expertiză există contradicții, iar aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului [art. 181 alin. (1) din Codul de procedură penală].

21. Prin Decizia nr. 171 din 24 martie 2016, precitată, paragrafele 23 și 24, Curtea a reținut că, în scopul asigurării garanțiilor procesuale, în cazul în care expertiza medico-legală se realizează asupra unui cadavru, prin autopsie medico-legală, reglementată la art. 185 din Codul de procedură penală, legiuitorul a prevăzut la art. 173 alin. (5) din Codul de procedură penală că expertul, instituția medico-legală, institutul sau laboratorul de specialitate, la cererea expertului, poate solicita, atunci când consideră necesar, participarea specialiștilor de la alte instituții sau avizul acestora. În mod similar, prevederile alin. (5) ale art. 185 din Codul de procedură penală prevăd că la efectuarea autopsiei medico-legale pot fi cooptați și specialiști din alte domenii medicale, în vederea stabilirii cauzei decesului, la solicitarea medicului legist, cu excepția medicului care a tratat persoana decedată. De asemenea, aplicarea normelor procesuale penale referitoare la expertizele medico-legale nu exclude aplicabilitatea prevederilor art. 176, 180 și 181 referitoare la înlocuirea expertului, la suplimentul de expertiză și la efectuarea unei noi expertize.

22. Totodată, prin Decizia nr. 787 din 15 decembrie 2016, precitată, paragraful 20, Curtea a constatat că imparțialitatea, transparența și corectitudinea expertizei sunt garantate de îndeplinirea condițiilor cerute de normele procesuale penale în vigoare în activitatea de întocmire a raportului de expertiză. Astfel, legiuitorul a reglementat o serie de incompatibilități referitoare la expert în cuprinsul art. 174 din Codul de procedură penală, potrivit căruia persoana aflată în vreunul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de dispozițiile art. 64 din același cod nu poate fi desemnată ca expert, iar, în cazul în care a fost desemnată, hotărârea judecătorească nu se poate întemeia pe constatările și concluziile acesteia. O persoană nu poate avea, în aceeași cauză, atât calitatea de expert desemnat de organul judiciar, cât și pe aceea de expert recomandat de unul dintre subiecții procesuali. De asemenea, în aceeași cauză, nu poate fi desemnată ca expert recomandat de părți o persoană care funcționează în cadrul aceleiași instituții medico-legale sau aceluiași institut/laborator de specialitate cu expertul desemnat de conducerea instituției respective la solicitarea organului judiciar.

23. Mai mult, în vederea asigurării corectitudinii și a imparțialității expertizei medico-legale, dispozițiile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 996 din 10 noiembrie 2005, prevăd că „în cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege experții medico-legali sunt obligați să depună, în scris, declarație de abținere. În lipsa acesteia experții medico-legali pot fi recuzați, potrivit legii”. Cum însă Ordonanța Guvernului nr. 1/2000 nu prevede cazuri exprese de incompatibilitate ale experților medico-legali, Curtea a reținut că și în această privință sunt aplicabile regulile procesuale penale cu caracter general, respectiv prevederile art. 174 din Codul de procedură penală (Decizia nr. 171 din 24 martie 2016, precitată, paragraful 25).

24. Nu în ultimul rând, Curtea a constatat că, potrivit dispozițiilor art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, referitor la aprecierea probelor, acestea nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Prin urmare, instanța are în vedere la soluționarea cauzei penale întregul material probator administrat, inclusiv existența unor eventuale neconcordanțe între opiniile experților, expertiza medico-legală neavând un caracter absolut (Decizia nr. 171 din 24 martie 2016, precitată, paragraful 26).

25. Totodată, Curtea a reținut că organul de urmărire penală și instanța de judecată nu au obligația de a adopta concluziile raportului de expertiză, iar valoarea probantă a expertizelor nu este prestabilită de Codul de procedură penală, aceasta fiind supusă, conform prevederilor art. 103 alin. (1) din Codul de procedură penală, liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. Așadar, toate probele, inclusiv expertizele, trebuie raportate la ansamblul probator, acestea nefiind suficiente să asigure condamnarea unei persoane. Astfel, Curtea a reținut că dispunerea condamnării are loc doar atunci când acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă, aspect de natură a conferi procesului penal un caracter echitabil, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului. Prin urmare, Curtea a constatat că normele procesuale penale precitate reprezintă garanții ale drepturilor fundamentale consacrate de prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, fiind menite să asigure atât dreptul la un proces echitabil, cât și posibilitatea părților de a se apăra în cadrul procesului penal în care organele judiciare dispun efectuarea de expertize (Decizia nr. 262 din 17 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 7 septembrie 2022).

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Emanuel Kadar în Dosarul nr. 72/83/2020/a1 al Tribunalului Satu-Mare — Secția penală și constată că dispozițiile art. 185 alin. (7) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu-Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

OFICIUL REGISTRULUI NAȚIONAL AL INFORMAȚIILOR SECRETE DE STAT

ORDIN

privind eliminarea termenului de valabilitate a certificatelor de conformitate emise de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat pentru echipamente protejate TEMPEST care corespund, din punctul de vedere al vulnerabilităților TEMPEST, zonei 2 de protecție

În temeiul:

— art. 1 alin. (4) lit. b) și art. 3 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 153/2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, aprobată prin Legea nr. 101/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 55 alin. (1) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat emite prezentul ordin.

Art. 1. — Certificatele de conformitate emise de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, pentru echipamente protejate TEMPEST care corespund, din punctul de vedere al vulnerabilităților TEMPEST, zonei 2 de protecție, rămân valabile până la scoaterea din uz a echipamentelor sau până la momentul la care se produce una dintre situațiile care conduc la

invalidarea certificatului, conform specificațiilor din acesta, indiferent de termenul prevăzut la rubrica „Valabil până la”.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Directorul general al Oficiului Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat,

Marius Petrescu

București, 5 martie 2024.

Nr. 84.

DIRECTORATUL NAȚIONAL DE SECURITATE CIBERNETICĂ

ORDIN
pentru aprobarea Metodologiei
privind nivelurile de alertă cibernetică
și modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică

Având în vedere dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative și ale art. 5 lit. g) și o) și art. 7 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2021 privind înființarea Directoratului Național de Securitate Cibernetică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 11/2022, cu modificările ulterioare, precum și avizul conform al Consiliului Operativ de Securitate Cibernetică nr. 1 din 12.02.2024,

directorul Directoratului Național de Securitate Cibernetică emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind nivelurile de alertă cibernetică și modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul Directoratului Național de Securitate Cibernetică,
Petre-Dan Cîmpean

București, 21 februarie 2024.
Nr. 180.

ANEXĂ

M E T O D O L O G I E
privind nivelurile de alertă cibernetică și modalitățile de acțiune
în situații de alertă cibernetică

ARTICOLUL 1

Aplicabilitate

(1) Prezenta metodologie stabilește cadrul legal privind instituirea nivelurilor de alertă cibernetică, modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică, precum și trecerea de la un nivel de alertă la altul.

(2) Nivelurile de alertă cibernetică și modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică sunt parte componentă a ansamblului de măsuri tehnice și procedurale destinate prevenirii, descurajării și combaterii acțiunilor sau inacțiunilor ce se pot constitui în vulnerabilități, riscuri sau amenințări la adresa securității cibernetică a României.

(3) Nivelurile de alertă cibernetică și modalitățile de acțiune în situații de alertă cibernetică sunt, de asemenea, parte componentă a măsurilor de conștientizare situațională și comunicare către public a măsurilor recomandate spre implementare, în vederea facilitării managementului situațiilor de criză cibernetică la nivel național.

ARTICOLUL 2

Nivelurile de alertă cibernetică

(1) Nivelurile de alertă cibernetică reflectă gradul de risc cibernetic la nivel național și exprimă impactul potențial sau materializat al unor vulnerabilități, amenințările, incidente sau atacuri cibernetică identificate de către membrii Consiliului Operativ de Securitate Cibernetică (COSC).

(2) La nivel național, sunt definite următoarele niveluri de alertă cibernetică:

Nivel	Definiție
Scăzut	Se instituie și se menține atunci când datele și informațiile disponibile la nivelul membrilor COSC indică un grad scăzut de risc de securitate cibernetică la nivel național.
Moderat	Se instituie și se menține atunci când datele și informațiile disponibile la nivelul membrilor COSC indică existența unor riscuri de securitate cibernetică care necesită atenție și monitorizare continuă din partea autorităților competente conform Legii nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, fără a fi perturbată activitatea infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național.

Nivel	Definiție
Ridicat	Se instituie și se menține atunci când datele și informațiile disponibile la nivelul membrilor COSC indică existența unor riscuri semnificative de producere a unor atacuri cibernetice de natură a afecta semnificativ securitatea sau activitatea infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național și care ar necesita o intervenție sau un răspuns din partea autorităților competente conform Legii nr. 58/2023.
Critic	Se instituie și se menține atunci când datele și informațiile disponibile la nivelul membrilor COSC indică existența unor riscuri iminente de producere a unor atacuri cibernetice de natură a afecta grav securitatea sau activitatea infrastructurilor informatice și de comunicații de interes național, precum și disponibilitatea, confidențialitatea, integritatea datelor și informațiilor gestionate de acestea și care necesită un răspuns imediat și coordonat din partea autorităților competente conform Legii nr. 58/2023.

(3) Instituirea unui nivel de alertă sau trecerea de la un nivel la altul se realizează prin decizie a directorului Directoratului Național de Securitate Cibernetică (DNSC), în următoarele situații:

- a) la propunerea COSC;
- b) ca urmare a analizei proprii a Directoratului Național de Securitate Cibernetică, cu avizul consultativ și prealabil al COSC;
- c) la propunerea uneia din autoritățile competente prevăzute la art. 10 alin. (1) din Legea nr. 58/2023, cu avizul consultativ și prealabil al COSC.

(4) După emiterea deciziei privind instituirea unui nivel de alertă cibernetică, comunicarea publică a acestuia se face de către DNSC prin intermediul mijloacelor de comunicare publică aflate la dispoziție în vederea obținerii unui nivel cât mai ridicat de conștientizare la nivel național.

ARTICOLUL 3

Modalități de acțiune în situații de alertă cibernetică

(1) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 58/2023 își vor elabora planurile proprii de acțiune pentru fiecare nivel de alertă cibernetică conform Ghidului de elaborare a planului de acțiune în caz de alertă cibernetică.

(2) La instituirea unui nivel de alertă cibernetică, autoritățile competente prevăzute la art. 10 alin. (1) din Legea nr. 58/2023 stabilesc și implementează măsuri specifice pentru gestionarea evenimentelor ce au stat la baza deciziei de instituire a nivelului, în conformitate cu planurile de acțiune corespunzătoare, prevăzute de art. 10 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 58/2023.

(3) Pentru nivelurile de alertă cibernetică ridicat și critic, autoritățile menționate la alin. (2) au obligația să își coordoneze între ele măsurile și planurile de acțiune corespunzătoare, după caz.

(4) Pentru nivelurile de alertă cibernetică ridicat și critic, măsurile și planurile de acțiune se mențin pe termenul de valabilitate a nivelului de alertă, chiar dacă au impact asupra desfășurării activității curente.

ARTICOLUL 4

Anexe la metodologie

Ghidul de elaborare a planului de acțiune în caz de alertă cibernetică este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta metodologie.

*ANEXĂ
la metodologie*

G H I D

de elaborare a planului de acțiune în caz de alertă cibernetică

1. Evaluarea și înțelegerea situației curente

— Identificarea și inventarierea activelor critice ale organizației: este necesar să fie determinate care sunt activele critice ale organizației, care trebuie protejate cu prioritate (de exemplu: baze de date, servere, terminale de utilizatori)

— Identificarea și evaluarea principalelor tipuri de amenințări: este necesar să se înțeleagă tipurile de amenințări cibernetice potențiale care ar putea afecta organizația

— Identificarea și revizuirea mecanismelor de răspuns la incidente de securitate cibernetică, de recuperare în caz de dezastru și de gestionare a situațiilor de criză: sunt necesare reevaluarea, testarea și revizuirea planurilor, procedurilor, sistemelor și instrumentelor actuale de răspuns la incidente, precum și a celor aferente asigurării de backup și redundanță pentru bazele de date și sistemele critice ale organizației

— Identificarea resurselor (umane și tehnice) aferente măsurilor de securitate și reziliență cibernetică și a eventualelor zone neacoperite: este necesară identificarea personalului cu responsabilități pentru asigurarea securității cibernetice și sistemelor tehnice utilizate [de exemplu, sisteme de informații și gestionare a evenimentelor de securitate (SIEM), sisteme de detecție a intruziunilor (IDS) sau platforme de protecție a terminalelor].

2. Definirea situațiilor care pot genera încadrarea în nivelurile de alertă cibernetică

— Tipurile de amenințări:

— este necesar să fie stabilite, pentru fiecare nivel de alertă, raportat la specificul organizației, categoriile de amenințări care trebuie gestionate, cum ar fi cele de tipul: phishing, acces neautorizat, ransomware, exfiltrare de date etc.;

— este necesar să fie evaluate vulnerabilitățile organizației din punctul de vedere al lanțului de aprovizionare, pe componenta TIC, precum și a interconexiunilor cu infrastructuri TIC ale altor organizații.

— Nivelurile de severitate a impactului incidentelor: este necesar să fie clasificate incidentele, vulnerabilitățile și amenințările în niveluri precum „Critic”, „Înalt”, „Mediu” și „Scăzut”, în funcție de efectele preconizate ale acestora la nivelul organizației dumneavoastră, precum și definirea criteriilor pentru fiecare nivel al impactului.

3. Stabilirea unui protocol de reacție, adecvat pentru fiecare nivel de alertă, care să conțină următoarele acțiuni:

— evaluarea potențialului de afectare al incidentului sau amenințării la adresa organizației, în conformitate inclusiv și cu datele comunicate de autoritățile competente: este necesar să fie determinat procesul de verificare a legitimității unei alerte, respectiv de evaluare a impactului amenințării asupra organizației;

— stabilirea atribuțiilor și responsabilităților, precum și a procesului de escaladare internă și externă, în funcție de impactul și probabilitatea de afectare a organizației: este necesar să fie definite rolurile și responsabilitățile persoanelor ce vor fi implicate în gestionarea incidentelor de securitate cibernetică pe perioada menținerii nivelului de alertă, pe toate palierele, cu responsabilități pentru toate procesele aferente gestionării situației aferente declanșării fiecărui nivel de alertă cibernetică. Aceasta ar putea include roluri precum răspunsul la incidente, relații publice, CISO etc. Se vor stabili fluxurile ce vor fi utilizate pentru derularea activităților de gestionare a incidentelor și alertelor. Vor fi documentate informațiile legate de datele de contact ale persoanelor din organizație și din afara acesteia implicate în acest proces;

— stabilirea procesului de evaluare a impactului asupra altor organizații;

— elaborarea unei strategii de izolare a incidentului sau de aplicare de măsuri preventive, în cazul unei amenințări cunoscute: este necesar să fie schițați pașii pentru a limita extinderea incidentului sau pentru a preveni materializarea amenințării, precum și pentru minimizarea daunelor;

— măsuri de atenuare a impactului și repunere în funcțiune a echipamentelor și funcțiilor afectate: este necesar să fie descrisă modalitatea de eliminare a sursei de amenințare și de restaurare a operațiunilor la nivel normal;

— plan de comunicare: este necesar să fie revizuite obligațiile legale de raportare a incidentelor, vulnerabilităților sau a informațiilor legate de amenințările cibernetică. De asemenea, este necesar a se decide ce tip de date, când și cum să fie comunicate acestea cu privire la incidentele și amenințările, din interiorul organizației și, eventual, în plan extern (de exemplu, către clienți, alte părți interesate sau prin comunicate publice, dacă este cazul).

4. Integrarea planului de acțiune cu sistemele existente

Este necesar ca planul de acțiune să fie congruent cu procesele și procedurile existente în cadrul organizației, prin actualizarea acestora sau integrarea lor în plan.

5. Testarea regulată a planului de acțiune

— Sunt necesare realizarea de scenarii de alertă cibernetică și testarea eficacității planului de acțiune și pregătirea echipei, în conformitate cu fiecare nivel de alertă.

— Sunt necesare revizuirea și analizarea rezultatelor pentru a identifica zonele de îmbunătățire a planului.

6. Monitorizare continuă a vulnerabilităților, alertelor de securitate și amenințărilor

Este necesar să fie utilizate instrumente de monitorizare continuă pentru a fi la curent cu potențialele amenințări și vulnerabilități.

7. Instruire și conștientizare

— Este necesar să fie instruiți în mod regulat angajații și părțile interesate relevante cu privire la planul acțiune pentru alertă cibernetică. Este necesar să vă asigurați că sunt înțelese rolurile și responsabilitățile de către aceștia și de către managementul organizației.

— Este necesar să fie actualizat materialul de instruire pe măsură ce evoluează peisajul amenințării.

8. Revizuire și actualizare

— Este necesar să fie revizuit și actualizat periodic planul de acțiune pentru a ține cont de schimbările în activele organizației, peisajul amenințării, tehnologia și alți factori relevanți.

— Este necesar să fie încorporate lecțiile învățate din incidentele anterioare.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională
a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Reșița,
Direcția Silvică Caraș-Severin**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/30.051 din 16.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 205 din 10.10.2023 și ținând cont de Avizul de mediu nr. 6 din 21.09.2023, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Caraș-Severin,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Reșița, Direcția Silvică Caraș-Severin, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 6 februarie 2024.

Nr. 224.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ

ORDIN**pentru aprobarea Normelor tehnice privind prezentarea mărfurilor în vamă în locuri aprobate de autoritatea vamală, altele decât biroul vamal, în cazul exportului, reexportului și ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii**

În aplicarea prevederilor art. 263—277 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, ținând cont de prevederile art. 244—249 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii,

în aplicarea prevederilor art. 326—344 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii,

având în vedere prevederile art. 5 pct. 33, art. 22—32, art. 158 alin. (3), art. 172 alin. (1) și ale art. 267 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013,

în temeiul art. 2 alin. (5) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative,

în temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările ulterioare,

președintele Autorității Vamale Române emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind prezentarea mărfurilor în vamă în locuri aprobate de autoritatea vamală, altele decât biroul vamal, în cazul exportului, reexportului și ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Vamale Române,
Marcel-Simion Mutescu

București, 28 februarie 2024.
Nr. 648.

ANEXĂ

NORME TEHNICE**privind prezentarea mărfurilor în vamă în locuri aprobate de autoritatea vamală, altele decât biroul vamal, în cazul exportului, reexportului și ieșirii mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii**

Art. 1. — Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii care dețin statutul de operator economic autorizat pot solicita autorității vamale, în temeiul prevederilor art. 5 pct. 33 și ale art. 172 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, în situații justificate, aprobarea unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal, în cazul declarării mărfurilor pentru regimul vamal de export sau în cazul reexportului.

Art. 2. — (1) Cererea pentru obținerea locului aprobat la export se completează potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentele norme tehnice și se depune la biroul vamal de export competent stabilit conform art. 221 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii. Cererea poate fi depusă și prin intermediul poștei electronice și este supusă prevederilor art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(2) În cazul vămurii centralizate la export, cererea pentru obținerea locului aprobat formulată potrivit art. 1 este de competența biroului vamal de prezentare.

Art. 3. — (1) Cererea poate avea ca obiect o singură operațiune vamală sau se poate referi la mai multe operațiuni de export, desfășurate într-o perioadă determinată de timp, menționată de solicitant.

(2) Locul solicitat trebuie să fie clar determinat în cerere, cu indicarea adresei exacte și descrierea acestuia, pentru a se aduce la cunoștința biroului vamal existența în locul respectiv de clădiri, depozite sau alte facilități necesare manipulării, depozitării sau păstrării mărfurilor în condiții corespunzătoare.

(3) Solicitantul trebuie să menționeze în cerere care este interesul său justificat în obținerea aprobării, precum și programul de lucru în locul respectiv.

(4) Cererea conține motivele pentru care se solicită aprobarea unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal, urmând ca biroul vamal să aprecieze dacă cererea este justificată ținând cont de circumstanțele operațiunilor vamale efectuate, cantitatea și felul mărfurilor, tipul de transport și frecvența operațiunilor vamale.

(5) Dacă este necesar, biroul vamal solicită informații suplimentare pentru soluționarea cererii.

Art. 4. — (1) Pentru emiterea aprobării este necesar ca solicitantul să ofere asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor.

(2) Aprobarea se emite de biroul vamal competent după verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de legislația vamală cu privire la operațiunea sau operațiunile vamale de export sau vizate și se comunică solicitantului în termen de 30 de zile de la depunerea cererii.

Art. 5. — (1) Biroul vamal competent emite aprobarea numai dacă poate asigura supravegherea vamală a mărfurilor la locul aprobat fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

(2) Biroul vamal inspectează locul solicitat înainte de emiterea aprobării, cu excepția situației în care autoritatea vamală a inspectat anterior locul solicitat, în cadrul altor proceduri de auditare a operatorului economic solicitant. În aprobare se menționează data inspectării și autoritatea vamală care a realizat-o.

(3) Dacă solicitarea are ca obiect o singură operațiune vamală de export, în aprobare se menționează operațiunea vamală la care se referă.

(4) În situația în care cererea se referă la mai multe operațiuni vamale de export, desfășurate într-o perioadă determinată de timp, aprobarea cuprinde, pe lângă mențiunile privind operațiunile vamale, data de început a valabilității aprobării și termenul pentru care se acordă, care nu poate fi mai mare de un an de la data de început.

Art. 6. — (1) Locul aprobat poate fi utilizat pentru prezentarea mărfurilor în vamă la export doar de operatorul economic pentru care a fost emisă aprobarea.

(2) Biroul vamal care a emis aprobarea urmărește aplicarea legislației vamale referitoare la ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Art. 7. — Modelul aprobării locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export, altul decât biroul vamal, este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme tehnice.

Art. 8. — Biroul vamal acordă solicitantului dreptul de a fi ascultat, potrivit art. 22 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 8 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii și art. 8 și 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei.

Art. 9. — În cazul respingerii cererii, decizia se motivează de biroul vamal și poate fi atacată în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Prevederile art. 2—9 se aplică în mod corespunzător în cazul reexportului.

Art. 11. — (1) În situația în care ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii se realizează pe cale aeriană sau navală, printr-un birou vamal de frontieră care funcționează în regim de trafic internațional aerian sau naval, operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii care au obligația de a prezenta mărfuri în vamă la ieșire pot solicita autorității vamale, în temeiul prevederilor art. 5 pct. 33 și ale art. 267 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, în cazuri justificate, aprobarea unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal, situat în perimetrul portului sau aeroportului.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) poate fi formulată pentru mărfuri care sunt exportate sau reexportate.

(3) Aprobarea prevăzută la alin. (1) vizează etapa transmiterii la biroul vamal de ieșire a notificării de sosire a mărfurilor.

(4) Locul solicitat pentru prezentarea mărfurilor în vamă la ieșire, altul decât biroul vamal, poate fi deținut de o altă persoană decât solicitantul aprobării.

Art. 12. — Cererea pentru obținerea locului aprobat formulată conform art. 11 se completează potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezentele norme tehnice și se depune la biroul vamal de ieșire la care se prezintă mărfurile în vamă la ieșire, potrivit legislației vamale, nefiind necesar ca solicitantul să dețină statutul de operator economic autorizat. Cererea poate fi depusă și prin intermediul poștei electronice și este supusă prevederilor art. 15 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

Art. 13. — (1) Cererea poate avea ca obiect o singură operațiune vamală sau se poate referi la mai multe operațiuni, desfășurate într-o perioadă determinată de timp, menționată de solicitant.

(2) Locul solicitat trebuie să fie clar determinat în cerere, cu indicarea adresei exacte și descrierea acestuia, pentru a se aduce la cunoștința biroului vamal existența în locul respectiv de clădiri, depozite sau alte facilități necesare manipulării, depozitării, păstrării sau încărcării mărfurilor în navă/aeronavă în condiții corespunzătoare.

(3) Solicitantul trebuie să menționeze în cerere care este interesul său justificat în obținerea aprobării, precum și programul de lucru în locul respectiv.

(4) Cererea conține motivele pentru care se solicită aprobarea unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal, urmând ca biroul vamal să aprecieze dacă cererea este justificată, ținând cont de circumstanțele operațiunilor vamale efectuate, cantitatea și felul mărfurilor, tipul de transport și frecvența operațiunilor vamale.

(5) Dacă locul solicitat este deținut de o altă persoană decât solicitantul aprobării, în cerere se menționează și persoana care deține locul respectiv. La cerere trebuie anexat acceptul deținătorului locului ca solicitantul aprobării să prezinte mărfurile în vamă în locul respectiv.

(6) Dacă este necesar, biroul vamal solicită informații suplimentare pentru soluționarea cererii.

Art. 14. — (1) Pentru emiterea aprobării este necesar ca solicitantul să ofere asigurarea necesară bunei derulări a operațiunilor.

(2) Biroul vamal inspectează locul solicitat înainte de emiterea aprobării, cu excepția situației în care autoritatea vamală a inspectat anterior locul solicitat, în cadrul altor proceduri de auditare a operatorului economic solicitant sau a operatorului care deține locul. În aprobare se menționează data inspectării și autoritatea vamală care a realizat-o.

(3) Biroul vamal de ieșire aprobă cererea atunci când se constată existența unor situații justificate legate de organizarea fluxurilor de mărfuri în perimetrul portului sau aeroportului și/sau de procedurile de încărcare a mărfurilor la bordul navelor sau aeronavelor care le transportă în afara teritoriului vamal al Uniunii.

(4) Aprobarea se emite de biroul vamal după verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de legislația vamală cu privire la operațiunea sau operațiunile vamale vizate și se comunică solicitantului în termen de 30 de zile de la depunerea cererii.

Art. 15. — (1) Biroul vamal emite aprobarea numai dacă poate asigura supravegherea vamală a mărfurilor la locul aprobat fără a trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de nevoile economice respective.

(2) Dacă solicitarea are ca obiect o singură operațiune vamală, în aprobare se menționează operațiunea vamală la care se referă.

(3) În situația în care cererea se referă la mai multe operațiuni vamale, desfășurate într-o perioadă determinată de

timp, aprobarea cuprinde, pe lângă mențiunile privind operațiunile vamale, data de început a valabilității aprobării și termenul pentru care se acordă, care nu poate fi mai mare de un an de la data de început.

(4) Biroul vamal care a emis aprobarea urmărește aplicarea legislației vamale referitoare la ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii.

Art. 16. — Modelul aprobării locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la ieșire, altul decât biroul vamal, emisă de biroul vamal de ieșire, este prevăzut în anexa nr. 4 la prezentele norme tehnice.

Art. 17. — Biroul vamal acordă solicitantului dreptul de a fi ascultat, potrivit art. 22 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, art. 8 din Regulamentul delegat (UE) 2015/2.446 și art. 8 și 9 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447.

Art. 18. — În cazul respingerii cererii, decizia se motivează de biroul vamal și poate fi atacată în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentele norme tehnice.

*ANEXA Nr. 1
la normele tehnice*

C E R E R E

privind aprobarea de autoritatea vamală a unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export sau la reexport, altul decât biroul vamal

1. Operatorul economic solicitant (denumire, sediu, cod de identificare fiscală, număr de înregistrare la oficiul registrului comerțului):

2. Nr. EORI al solicitantului:

3. Autoritatea vamală care a acordat statutul de operator economic autorizat, tipul și numărul autorizației AEO:

4. Biroul vamal de la care se solicită aprobarea locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export/reexport:

5. Obiectul cererii:

A. Operațiunea vamală (descriere, dată, oră):

B. Mai multe operațiuni vamale (descriere, numărul estimat al operațiunilor de export/reexport efectuate într-un an calendaristic, frecvența, data de început solicitată pentru aprobare și termenul pentru care se solicită aprobarea):

6. Informații privind mărfurile:

a) felul mărfurilor prin indicarea numărului și titlului capitolului din Nomenclatura combinată:

b) statutul vamal al mărfurilor:

c) cantitatea estimată a mărfurilor:

d) alte mențiuni privind mărfurile, dacă este cazul (stare, condiții speciale de păstrare sau de transport etc.):

7. Informații privind garanția constituită (dacă):

8. Tipul de transport și mențiuni privind mijloacele de transport:

9. Informații privind locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la export/reexport:

a) adresa poștală:

b) tipul de loc (sediul, punct de lucru, loc de producere/prelucrare/depozitare a mărfurilor etc.):

c) facilități existente în locul aprobat în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal (clădiri, depozite, utilaje, echipamente, condiții de păstrare, manipulare sau încărcare a mărfurilor etc.):

d) programul de lucru în locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la export/reexport:

10. Motivarea solicitării aprobării:

11. Interesul justificat al operatorului economic pentru obținerea aprobării:

.....

12. Prevederile legale pe care se întemeiază cererea:

13. Date de contact ale persoanei responsabile la locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la export/reexport:

.....

Declar că informațiile prezentate sunt reale și complete:

Nume/Prenume:

Calitate:

Semnătura/Ștampila (Ștampila este opțională.):

Data:

*ANEXA Nr. 2
la normele tehnice*

Antetul biroului vamal emitent

A P R O B A R E A
locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export sau la reexport,
altul decât biroul vamal
Nr. /Data

1. Biroul vamal emitent al aprobării locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export/reexport:

2. Operatorul economic solicitant (denumire, sediu, cod de identificare fiscală, număr de înregistrare la oficiul registrului comerțului):

.....

.....

3. Nr. EORI al solicitantului:

4. Autoritatea vamală care a acordat statutul de operator economic autorizat, tipul și numărul autorizației AEO:

5. Informații privind locul aprobat în care să fie prezentate mărfurile în vamă la export/reexport, altul decât biroul vamal:

a) adresa poștală:

..... ;

b) tipul de loc (sediul, punct de lucru, loc de producere/prelucrare/depozitare a mărfurilor etc.):

..... ;

c) facilități existente în locul aprobat în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal (clădiri, depozite, utilaje, echipamente, condiții de păstrare, manipulare sau încărcare a mărfurilor etc.):

..... ;

d) programul de lucru în locul aprobat în care să fie prezentate mărfurile în vamă, altul decât biroul vamal, comunicat de solicitant:

..... ;

e) locul a fost inspectat de biroul vamal emitent/de la data de

f) alte mențiuni privind condițiile în care se emite aprobarea (condiții și obligații ale operatorului economic):

.....

6. Aprobarea se acordă pentru:

A. Operațiunea vamală (descriere, dată, oră):

.....

B. Mai multe operațiuni vamale (descriere, numărul estimat al operațiunilor vamale de export/reexport efectuate într-un an calendaristic și frecvența, comunicate de solicitant):

.....

B.1. Data de început a valabilității aprobării:

B.2. Termenul pentru care se emite aprobarea:

B.3. Data până la care este valabilă aprobarea:

7. Informații privind mărfurile, potrivit cererii depuse de solicitant:

a) felul mărfurilor:

b) statutul vamal al mărfurilor:

c) cantitatea estimată a mărfurilor:

8. Informații privind garanția constituită (dacă este cazul):

.....

9. Motivarea emiterii aprobării:

.....

10. Prevederile legale pe care se întemeiază aprobarea:

.....

Șeful biroului vamal:

Nume/Prenume

Semnătura/Ștampila

*ANEXA Nr. 3
la normele tehnice*

C E R E R E

privind aprobarea de autoritatea vamală a unui loc în care să fie prezentate mărfurile în vamă la ieșire, altul decât biroul vamal, în cazul mărfurilor exportate sau reexportate

1. Operatorul economic solicitant (denumire, sediu, cod de identificare fiscală, număr de înregistrare la oficiul registrului comerțului):

.....

2. Nr. EORI al solicitantului:

3. Statut de operator economic autorizat, autoritatea vamală care a acordat statutul, tipul și numărul autorizației AEO: DA/NU

4. Calitatea solicitantului în ceea ce privește operațiunea/operațiunile vamală/vamale cu mărfuri pentru care s-a acordat liber de vamă:

.....

5. Biroul vamal de ieșire care funcționează în regim de trafic internațional aerian sau naval, de la care se solicită aprobarea locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la ieșire:

.....

6. Obiectul cererii:

A. Operațiunea vamală (descriere, dată, oră, regimul vamal):

.....

B. Mai multe operațiuni vamale (descriere, numărul estimat al operațiunilor efectuate într-un an calendaristic, frecvența, regimul vamal, data de început solicitată pentru aprobare și termenul pentru care se solicită aprobarea):

.....

7. Informații privind mărfurile:

a) felul mărfurilor, prin indicarea numărului și titlului capitolului din Nomenclatura combinată:

.....;

b) cantitatea estimată a mărfurilor:

.....;

c) statutul vamal al mărfurilor:

.....;

d) regimul vamal sub care sunt plasate mărfurile:

.....;

e) alte mențiuni privind mărfurile, dacă este cazul (stare, condiții speciale de păstrare sau de încărcare etc.):

.....

8. Informații privind garanția constituită (dacă este cazul):

.....

9. Tipul de transport și mențiuni privind mijloacele de transport:

.....

10. Informații privind locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

a) adresa poștală:

.....;

b) tipul de loc (sediul, punct de lucru, loc de depozitare/păstrare/încărcare a mărfurilor etc.):

.....;

c) deținătorul locului pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

.....;

d) se anexează acceptul deținătorului locului solicitat, exprimat la data de

prin

e) locul se află în perimetrul portului/aeroportului (Se bifează situația existentă.);

f) facilități existente în locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire (clădiri, depozite, utilaje, echipamente, condiții de păstrare, manipulare sau încărcare a mărfurilor etc.):

.....;

g) programul de lucru în locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

.....

11. Motivarea solicitării aprobării:

12. Situațiile justificate pentru care operatorul economic solicită aprobarea locului de prezentare a mărfurilor în vamă la ieșire:

13. Prevederile legale pe care se întemeiază cererea:

14. Date de contact ale persoanei responsabile la locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

Declar că informațiile prezentate sunt reale și complete.

Nume/Prenume:

Calitate:

Semnătura/Ștampila (Ștampila este opțională.):.....

Data:

*ANEXA Nr. 4
la normele tehnice*

Antetul biroului vamal emitent

A P R O B A R E A

**locului în care să fie prezentate mărfurile în vamă la ieșire, altul decât biroul vamal,
în cazul mărfurilor exportate sau reexportate**

Nr./Data

1. Biroul vamal de ieșire care funcționează în regim de trafic internațional aerian sau naval, emitent al aprobării:

2. Operatorul economic solicitant (denumire, sediu, cod de identificare fiscală, număr de înregistrare la oficiul registrului comerțului):

3. Nr. EORI al solicitantului:

4. Statut de operator economic autorizat, autoritatea vamală care a acordat statutul, tipul și numărul autorizației AEO: DA/NU

5. Informații privind locul aprobat în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

a) adresa poștală:

b) tipul de loc (sediul, punct de lucru, loc de depozitare/păstrare/încărcare a mărfurilor etc.):

c) facilități existente în locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire (clădiri, depozite, utilaje, echipamente, condiții de păstrare, manipulare sau încărcare a mărfurilor etc.):

d) programul de lucru în locul pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

e) deținătorul locului pentru care se solicită aprobarea în vederea prezentării mărfurilor în vamă la ieșire:

f) solicitantul a anexat acceptul deținătorului locului solicitat exprimat la data de prin

g) locul se află în perimetrul portului/aeroportului (Se bifează situația existentă.);

h) locul a fost inspectat de biroul vamal emitent/de la data de

i) alte mențiuni privind condițiile în care se emite aprobarea (condiții și obligații ale operatorului economic):

6. Aprobarea se acordă pentru:

A. Operațiunea vamală (descriere, dată, oră, regimul vamal):

B. Mai multe operațiuni vamale (descriere, numărul estimat al operațiunilor efectuate într-un an calendaristic, frecvența, regimul vamal):

- B.1. Data de început a valabilității aprobării:
- B.2. Termenul pentru care se emite aprobarea:
- B.3. Data până la care este valabilă aprobarea:
7. Informații privind mărfurile, potrivit cererii depuse de solicitant:
- a) felul mărfurilor:;
- b) statutul vamal al mărfurilor:
8. Informații privind garanția constituită (dacă este cazul):
9. Motivarea emiterii aprobării și situațiile justificate luate în considerare la emiterea aprobării:
10. Prevederile legale pe care se întemeiază aprobarea:

Șeful biroului vamal:

Nume/Prenume

Semnătura/Ștampila

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

